

Η ΑΥΘΕΝΤΙΑ ΣΤΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ

(Οι βάσεις της θεολογίας: Η αυθεντία της Βίβλου & Η εξουσία της Εκκλησίας)

4^η Διάλεξη από τη σειρά μαθημάτων: «*Διαμορφώνοντας τη θεολογία σου*»

Οδηγός Μελέτης

Περιεχόμενα

Σχεδιάγραμμα – Ένα σχεδιάγραμμα του μαθήματος

Σημειώσεις – Ένα πρότυπο που παρέχει: το σχεδιάγραμμα του μαθήματος, βασικές σημειώσεις, αποσπάσματα και περιλήψεις του μαθήματος, και ελεύθερο χώρο για επιπλέον σημειώσεις.

Ερωτήσεις ανασκόπησης - Ερωτήσεις που αφορούν τα βασικά σημεία του μαθήματος και ελεύθερος χώρος για τις απαντήσεις. Κατάλληλο για συγγραφή εργασιών και τεστ.

Ερωτήσεις εφαρμογής – Ερωτήσεις που συνδέουν το περιεχόμενο του μαθήματος με τη χριστιανική ζωή, τη θεολογία και τη διακονία, κατάλληλο για συζητήσεις σε γκρουπ, γραπτές εργασίες και τεστ .

Πώς να χρησιμοποιήσετε αυτό το μάθημα και τον οδηγό μελέτης

- **Πριν παρακολουθήσετε το μάθημα**
 - **Προετοιμασία** – Ολοκληρώστε κάθε προτεινόμενη ανάγνωση.
 - **Διαλείμματα σύμφωνα με το σχεδιάγραμμα** – Εξετάστε που αρχίζει και που τελειώνει το κομμάτι που ακούτε. Οι διαλέξεις έχουν συμπυκνωμένες πληροφορίες, γι' αυτό ίσως να θέλετε να κάνετε κάποια διαλείμματα. Τα διαλείμματα θα πρέπει να σχεδιαστούν σύμφωνα με τον χωρισμό που υπάρχει στο διάγραμμα των εννοιών.
- **Καθώς παρακολουθείτε το μάθημα**
 - **Σημειώσεις** - Χρησιμοποιήστε τα τμήματα των σημειώσεων για να ακολουθήσετε το μάθημα και να κρατήσετε συμπληρωματικές σημειώσεις. Πολλές από τις κύριες ιδέες συνοψίζονται ήδη στις σημειώσεις όμως μπορείτε να κάνετε και τις δικές σας συμπληρωματικές σημειώσεις. Θα πρέπει επίσης να προσθέσετε λεπτομέρειες που θα σας βοηθήσουν να θυμάστε, να περιγράψετε και να υπερασπίσετε τις κύριες ιδέες.
 - **Παύση/επανάληψη μερών του μαθήματος** – Ίσως θα σας βοηθήσει να κάνετε παύση σε συγκεκριμένα σημεία ή να τα επαναλάβετε προκειμένου να γράψετε συμπληρωματικές σημειώσεις, να ξαναδείτε δύσκολες έννοιες ή να συζητήσετε τα σημεία που σας ενδιαφέρουν.
- **Αφού έχετε παρακολουθήσει τα μαθήματα**
 - **Ερωτήσεις ανασκόπησης** – Απαντήστε στις ερωτήσεις ανασκόπησης στο χώρο που υπάρχει. Οι ερωτήσεις ανασκόπησης θα είναι καλύτερο, να συμπληρωθούν από καθέναν ξεχωριστά και όχι από όλη την ομάδα.
 - **Ερωτήσεις εφαρμογής** - Οι ερωτήσεις εφαρμογής είναι κατάλληλες για γραπτές εργασίες ή θέματα για συζήτηση. Για τις γραπτές εργασίες συνιστάται οι απαντήσεις να μην ξεπερνούν τη μία σελίδα.

Σχεδιάγραμμα

Εισαγωγή

I. Ο Μεσαιωνικός Ρωμαιοκαθολικισμός

A. Η αυθεντία της Βίβλου

1. Η θεοπνευστία
2. Το νόημα
3. Η ασάφεια

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος
2. Οι αυθεντίες στον μεσαίωνα

II. Η Μεταρρύθμιση

A. Η αυθεντία της Βίβλου

1. Η θεοπνευστία
2. Το νόημα
3. Η σαφήνεια

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος
2. Οι αυθεντίες στη Μεταρρύθμιση

III. Οι Διαμαρτυρόμενοι σήμερα

A. Η αυθεντία των Γραφών

1. Η θεοπνευστία
2. Το νόημα
3. Η σαφήνεια

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος
2. Οι σύγχρονες αυθεντίες

IV. Περίληψη

Σημειώσεις

Εισαγωγή

I. Μεσαιωνικός Ρωμαιοκαθολικισμός

A. Η αυθεντία της Βίβλου

Οι πλειονότητα των θεολόγων του μεσαίωνα πίστευαν στην αυθεντία των Γραφών, όμως η μεσαιωνική Εκκλησία έκανε σχεδόν αδύνατο στους πιστούς να ενεργήσουν βάσει αυτής της πίστης.

1. Η θεοπνευστία

Οι θεολόγοι επιβεβαίωσαν ότι:

- Η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη
- Η Αγία Γραφή δόθηκε μέσα από ανθρώπους

Οι θεολόγοι υπερτόνισαν τη θεία προέλευση των Γραφών παραμελώντας την ανθρώπινη και ιστορική προέλευσή τους.

Οι θεολόγοι εξαρτιόνταν σε μεγάλο βαθμό από τα ελληνικά φιλοσοφικά ρεύματα ως προς τη σκέψη τους και στις προτεραιότητες της χριστιανικής θεολογίας.

Οι μεσαιωνικοί βιβλικοί σχολιαστές:

- είχαν τέτοια άγνοια σχετικά με την αρχαία ιστορία της βιβλικής εποχής
- που δεν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν πρακτικά το ιστορικό βιβλικό υπόβαθρο

2. Το νόημα

Μια απόδειξη της βιβλικής θεοπνευστίας είναι ότι τα κείμενα των Γραφών έχουν πολλαπλά νοήματα.

Ο Αυγουστίνος πίστευε ότι η θεοπνευστία της Βίβλου κάνει κάποια χωρία της να πλημμυρίζουν από πολλαπλά νοήματα.

Κλασική πολυσημαντότητα: Είναι η άποψη ότι τα βιβλικά κείμενα έχουν πολλά επίπεδα ερμηνείας ή νοήματος επειδή προέρχονται από τον Θεό.

Σύμφωνα με την προσέγγιση του Ιωάννη Κασσιανού, την *Quadrigena*, κάθε βιβλικό κείμενο έπρεπε να θεωρείται ότι έχει τέσσερα διαφορετικά νοήματα.

1. *Η κυριολεκτική έννοια* - ήταν η απλή ή συνηθισμένη ερμηνεία ενός κειμένου
2. *Η αλληγορική έννοια* - ερμήνευε κείμενα σαν μεταφορές για τη δογματική αλήθεια
3. *Η μεταφορική ή ηθική έννοια* - παρουσίαζε ηθικές κατευθύνσεις για τη χριστιανική συμπεριφορά
4. *Η αναλογική έννοια* - μιλούσε για τη μελλοντική εκπλήρωση των θείων υποσχέσεων στις έσχατες ημέρες

Το κυριολεκτικό ή απλό νόημα ενός κειμένου θεωρούνταν πολλές φορές πολύ απλοϊκό για σοβαρούς θεολογικούς στοχασμούς.

3. Η ασάφεια

Η Αγία Γραφή έφτασε να θεωρείται βιβλίο το οποίο ήταν ασαφές για τους περισσότερους:

- με εξαίρεση αυτούς στους οποίους είχε δοθεί ειδική υπερφυσική διορατικότητα
- ακόμα και γι' αυτούς που είχαν την ικανότητα και την ευκαιρία να διαβάσουν την Αγία Γραφή

Ο Θεός είχε τοποθετήσει πολλά επίπεδα νοήματος στην Αγία Γραφή που ήταν κρυμμένα.

Η Βίβλος ήταν τόσο ασαφής που δεν μπορούσε να καθοδηγήσει τους θεολόγους στο έργο τους.

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

Επειδή η Βίβλος θεωρούνταν ασαφής, δεν μπορούσε να λειτουργήσει σαν αυθεντία στη θεολογία. Ως αποτέλεσμα, η εκκλησιαστική εξουσία άρχισε να παίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο στη θεολογία.

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος

Οι μεσαιωνικοί θεολόγοι κοίταζαν στην ιστορία της εκκλησιαστικής θεολογίας για να αποφασίσουν τι πρέπει να πιστεύουν.

Το τι δίδαξε η εκκλησία στο παρελθόν είχε ζωτική σημασία για τους μεσαιωνικούς θεολόγους:

- Δινόταν πολύ προσοχή στους Πατέρες της Εκκλησίας.
 - δεν θεωρούνταν αλάνθαστοι
 - θεωρούνταν, γενικά, ότι είχαν ειδική φώτιση από τον Θεό
- Τα πορίσματα των Οικουμενικών Συνόδων της εκκλησίας θεωρήθηκαν σαν αδιαμφισβήτητες ανακεφαλαιώσεις της βιβλικής διδασκαλίας.

Το εκκλησιαστικό δόγμα δεν θεωρούνταν ότι περιέχει ανθρώπινη θεολογία, αλλά θεολογία που έφερε την ίδια αυθεντία με τις Γραφές.

2. Οι σύγχρονες αυθεντίες

Οι μεσαιωνικοί θεολόγοι πίστευαν ότι ο Θεός είχε εδραιώσει ένα σύστημα από ζωντανές αυθεντίες:

- στην ιεραρχία της Εκκλησίας
- και ότι αυτή η ιεραρχία παρείχε μια αδιαμφισβήτητη διδασκαλία

Επομένως, η επίσημη ιεραρχία της εκκλησίας και όχι οι Γραφές ήταν αυτή που είχε τον ρόλο του αλάνθαστου οδηγού για τη θεολογία της εποχής.

II. Η Μεταρρύθμιση

Κατά κύριο λόγο, η καρδιά της σύγκρουσης ανάμεσα στους Καθολικούς και τους Διαμαρτυρόμενους ήταν ακριβώς για το ζήτημα της εξουσίας ανάμεσα στη:

- Βιβλική αυθεντία και την
- Εκκλησιαστική εξουσία

A. Η αυθεντία της Βίβλου

1. Η θεοπνευστία

Η Αγία Γραφή είχε και θεία και ανθρώπινη προέλευση.

Οι Γραφές ήρθαν μέσα από ανθρώπους, μέσα από ιστορικές διαδικασίες.

Οι Γραφές προέκυψαν από αληθινά ανθρώπινες καταστάσεις και γράφτηκαν από ανθρώπους σε συγκεκριμένες ιστορικές περιστάσεις.

2. Το νόημα

Η ερμηνεία τους βασίστηκε στο κυριολεκτικό νόημα των βιβλικών κειμένων, στο νόημα που οι άνθρωποι συγγραφείς σκόπευαν να μεταδώσουν στο αρχικό κοινό τους.

οι Μεταρρυθμιστές συνεχώς έδιναν πολύ μεγαλύτερη έμφαση απ'ότι οι περισσότεροι Καθολικοί στο νόημα που οι βιβλικοί συγγραφείς σκόπευαν να μεταδώσουν εξαρχής.

Η έμφαση της Μεταρρύθμισης στην κυριολεκτική ή απλή ερμηνεία των βιβλικών κειμένων, προήρθε από την ερμηνευτική προσέγγιση που είχε ήδη ξεκινήσει στη Δυτική Ευρώπη μέσω της Αναγέννησης του 15^{ου} αιώνα:

- Κατανοούν τα αρχαία κείμενα της κλασικής περιόδου εκτός των πλαισίων της εκκλησιαστικής εποπτείας.
- Μεταφράζουν αυτά τα γραπτά σύμφωνα με το αρχικό νόημα με το οποίο ήθελαν οι συγγραφείς τους να γίνουν κατανοητά.

Κατά τη διάρκεια της Αναγέννησης, δημοσιεύθηκαν και νέες εκδόσεις της εβραϊκής και ελληνικής Γραφής.

3. Η σαφήνεια

Οι Μεταρρυθμιστές υποστήριξαν ότι οι Γραφές ήταν κατανοητές.

Ένα σύνολο παραγόντων συντέλεσαν σημαντικά στη διαμόρφωση της αντίληψης των Διαμαρτυρόμενων σχετικά με τη βιβλική σαφήνεια:

- Η ευρέως διαδεδομένη χρήση του κινητού πιεστηρίου τυπογραφίας είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία περισσότερων διαθέσιμων Γραφών.
- Οι τολμηροί πρωτοπόροι είχαν ξεκινήσει να μεταφράζουν τις Γραφές στις γλώσσες των κοινών ανθρώπων.
- Το επίκεντρο της Μεταρρύθμισης στο *sensus literalis* έδωσε την ικανότητα στους θεολόγους να βασίσουν την ερμηνεία τους σε κάτι που θα μπορούσε να εξεταστεί και να επιβεβαιωθεί.

Το νόημα κάποιων χωρίων της Αγίας Γραφής ήταν πιο ξεκάθαρο από άλλα.

σε αντίθεση με τη μεσαιωνική εκκλησία, οι Διαμαρτυρόμενοι Μεταρρυθμιστές εκθείασαν τις Γραφές περισσότερο απ' ό,τι την αυθεντία της εκκλησίας

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

Η εκκλησιαστική θεολογία είχε μεγάλη εξουσία, αλλά επέμεναν ότι αυτή η εξουσία ήταν δευτερεύουσας σημασίας σε σχέση με τις διδασκαλίες της Γραφής.

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος

Οι πρώτοι Διαμαρτυρόμενοι αναγνώρισαν ένα μεγάλο βαθμό εξουσίας στις:

- διδασκαλίες των εκκλησιαστικών Πατέρων
- και τις Οικουμενικές Συνόδους της Εκκλησίας

Οι Μεταρρυθμιστές επέμειναν στο Sola Scriptura:

- **Όχι** επειδή πίστευαν ότι «η Αγία Γραφή ήταν η μόνη αυθεντία για τους πιστούς»
- **Αλλά επειδή** εννοούσαν ότι «η Αγία Γραφή ήταν η μόνη αδιαμφισβήτητη εξουσία για τους πιστούς.»

«Ο ανώτατος Κριτής, δια Του οποίου θα κριθούν όλες οι αντιφάσεις της θρησκείας και θα εξεταστούν όλα τα θεσπίσματα των συνόδων, οι απόψεις αρχαίων συγγραφέων, τα διδάγματα των ανθρώπων και οι προσωπικές πεποιθήσεις και στου Οποίου την απόφαση πρέπει να βρίσκουμε ανάπαυση, δεν μπορεί να είναι κανένας άλλος εκτός από το Άγιο Πνεύμα που μιλά μέσα από την Αγία Γραφή. (Ομολογία Πίστης του Westminster 1. 10).

Οι Μεταρρυθμιστές πρόσεχαν να μην απορρίπτουν το παρελθόν διατηρώντας παράλληλα το δόγμα του Sola Scriptura.

Μέσα από αυτά τα λόγια του Καλβίνου διαφαίνονται πολλές σημαντικές ιδέες:

- Οι Σύνοδοι της εκκλησίας χρειάζεται να γίνουν κατανοητές ιστορικά.
- Οι διδασκαλίες της Εκκλησίας πρέπει να αξιολογηθούν υπό το φως της Βίβλου.
- Τα δόγματα του παρελθόντος πρέπει να γίνονται αποδεκτά «ως αρχικές τοποθετήσεις». Πρέπει να αποδεχόμαστε την διδασκαλία τους εκτός και αν το βάρος της προσεκτικής βιβλικής εξήγησης τις αποδείξει λάθος.

2. Οι σύγχρονες αυθεντίες της Διαμαρτύρησης

Οι πρώτοι Διαμαρτυρόμενοι σέβονταν την εξουσία των χειροτονημένων λειτουργών της εκκλησίας.

Η διαμόρφωση χριστιανικής θεολογίας δεν αποτελούσε έργο για τον καθέναν μεμονωμένα ή για ομάδες ξεχωριστά από τέτοιου είδους μορφές αυθεντίας.

«Η Διαμαρτυρόμενη εκκλησία πάντα θα αναμορφώνεται» - οι εκκλησιαστικές εξουσίες πρέπει πάντα να υπόκεινται στην εξέταση των Γραφών.

III. Οι Διαμαρτυρόμενοι σήμερα

A. Η θεοπνευστία των Γραφών

1. Η θεοπνευστία

Η ρομαντική έμπνευση

- Διαδικασία:
 - Ο Θεός κινητοποίησε τους βιβλικούς συγγραφείς
 - Ο Θεός δεν επόπτευσε τη συγγραφή τους

- Οι Γραφές:
 - είναι απλώς απόψεις ανθρώπων
 - περιέχουν λάθη
 - δεν έχουν απόλυτη αυθεντία ως προς την εκκλησία

Η μηχανική θεοπνευστία

- Διαδικασία:
 - Οι βιβλικοί συγγραφείς ήταν σχετικά παθητικοί
 - Ο Θεός ουσιαστικά έγραψε τη Βίβλο ο ίδιος

- Οι Γραφές:
 - Το βιβλικό νόημα δεν μπορεί πλέον να αξιολογηθεί ιστορικά
 - Δεν έχουν τον ρόλο της υπέρτατης αυθεντίας στη θεολογία

Οργανική φύση της θεοπνευστίας:

- Διαδικασία:
 - Ο Θεός κινητοποίησε τους βιβλικούς συγγραφείς να γράψουν.

- Ο Θεός επόπτευσε τα γραπτά τους, έτσι ώστε να γράψουν χωρίς λάθος και με εξουσία.
 - Ο Θεός δεν καταπάτησε τις προσωπικές τους σκέψεις, κίνητρα, συναισθήματα ή τη θεολογία τους.
- Οι Γραφές:
 - Αποτελούν διαχρονικές αλήθειες του Θεού, αλλά μέσα από πολύ ανθρώπινα και πολιτισμικά επηρεασμένα κείμενα.
 - Είναι κανονιστικές για όλες τις εποχές, όμως είναι συνδεδεμένες με το περιεχόμενο των συγκεκριμένων καταστάσεων της εποχής τους.

Η Αναμορφωμένη άποψη της οργανικής θεοπνευστίας τονίζει τη θεία και την ανθρώπινη, την ιστορική και την υπερβατική φύση ολόκληρης της Αγίας Γραφής.

2. Το νόημα

Η σύγχρονη πολυσημαντότητα

- Συνήθως βασίζεται στις αμφισημίες της ανθρώπινης γλώσσας.
- Διδάσκει ότι τα βιβλικά κείμενα είναι άδεια αγγεία, τα οποία οι ερμηνευτές μπορούν να γεμίσουν με νόημα.
- Εκμηδενίζει την αυθεντία της Αγίας Γραφής. Δίνει στους ερμηνευτές, που είναι άνθρωποι, το δικαίωμα να αποδίδουν τις δικές τους ιδέες σε αυτήν.

Απλή μονοσημαντικότητα

- Κάθε κείμενο των Γραφών έχει ένα μόνο νόημα.
- Αρνείται ότι το ένα απλό νόημα μπορεί να είναι πολύπλοκο.

Σύνθετη μονοσημαντότητα

- Κάθε κείμενο έχει ένα νόημα, αλλά αυτό το νόημα είναι σύνθετο και πολύπλευρο.
- Η Αγία Γραφή έχει από μόνη της νόημα με αυθεντία και δεν περιμένει εμάς να το δώσουμε.
- Μας περιορίζει από το να υποβιβάζουμε τις Γραφές στο επίπεδο των δικών μας περιλήψεων της Γραφής.
- Κάθε εδάφιο στέκεται με αυθεντία πέρα από τις καλύτερες προσπάθειές μας να ερμηνεύσουμε το κείμενο.

«Όταν υπάρχει κάποιο ερώτημα σχετικά με την αλήθεια και το πλήρες νόημα της Αγίας Γραφής (που δεν είναι πολλαπλό, αλλά ένα), πρέπει να ερευνηθεί και να γίνει γνωστό από άλλα μέρη της Γραφής που μιλάνε πιο ξεκάθαρα». (*Ομολογία Πίστης του Westminster* 1. 9).

3. Η σαφήνεια

Η απόλυτη ασάφεια

- Μεταχειρίζονται τη Βίβλο σχεδόν ολοκληρωτικά σαν να είναι το νόημά της ασαφές ή κρυμμένο από εμάς.
- η Αγία Γραφή είναι αντιφατική και αυτοαναιρούμενη, όπως πιστεύουν και για κάθε άλλο λογοτεχνικό κείμενο.

Η απόλυτη σαφήνεια

- Σχεδόν κάθε κείμενο της Γραφής είναι τόσο ξεκάθαρο που μπορούν να το κατανοήσουν γρήγορα και εύκολα.
- Οι υποστηρικτές αυτών των απόψεων μπορεί να διατηρούν αυτήν την απλοϊκή άποψη της βιβλικής σαφήνειας, απλώς και μόνο επειδή απορρίπτουν κάθε άλλη ερμηνεία που δεν προέρχεται από τη δική τους περιορισμένη χριστιανική κοινότητα.

Διάφοροι βαθμοί σαφήνειας

- Διαχωρίζει αυτό που είναι απαραίτητο για τη σωτηρία ως ξεκάθαρο.

- Παραδέχεται ότι δεν είναι όλα στις Γραφές το ίδιο ξεκάθαρα.
- Αρχικά, πολλές πλευρές της βιβλικής διδασκαλίας θέλουν λίγη έως καθόλου ακαδημαϊκή προσπάθεια για να γίνουν κατανοητές.
- Κάποια στοιχεία της Γραφής γίνονται κατανοητά μόνο από σοβαρούς μελετητές
- Κάποια κομμάτια της Αγίας Γραφής φαίνεται να παραμένουν ασαφή, ανεξάρτητα από το πόσο πολύ προσπάθεια καταβάλλουμε.

B. Η εξουσία της Εκκλησίας

1. Οι αυθεντίες του παρελθόντος

Παραδοσιαρχία

- Επιβεβαιώνουν την αυθεντία των Γραφών.
- Απορρίπτουν τις μη βιβλικές παραδόσεις του Καθολικισμού.
- Αποτυγχάνουν να εξετάσουν το παρελθόν λεπτομερώς με γνώμονα τη Βίβλο.

Βιβλικισμός

- Ενεργούν λες και κάθε άτομο πρέπει να έρχεται στη Βίβλο και να αποφασίζει κάθε θεολογικό θέμα χωρίς τη βοήθεια της παράδοσης των Διαμαρτυρομένων του παρελθόντος.
- Παραμελούν τη σοφία που έχει δώσει το Πνεύμα του Θεού στην εκκλησία.
- Αποδίδουν θεολογική εξουσία μόνο σε μεμονωμένα άτομα ή σε ομάδες ατόμων που εργάζονται τώρα.

To Semper Reformanda

- Αποδέχεται ως «αρχική τοποθέτηση»

- τους εκκλησιαστικούς Πατέρες και τις Οικουμενικές Συνόδους
 - ομολογίες και παραδόσεις της Μεταρρύθμισης
- Οι εξουσίες από το παρελθόν πάντα πρέπει να υπόκεινται στην αδιαμφισβήτητη διδασκαλία των Γραφών.

2. Οι σύγχρονες θεολογικές αυθεντίες

Σκεπτικισμός

- Οι Διαμαρτυρόμενοι θεολόγοι είναι συνήθως επιφυλακτικοί αναφορικά με τις σύγχρονες δογματικές διατυπώσεις.

Δογματισμός

- Από την άλλη, πολλοί τείνουν προς τον δογματισμό όσον αφορά τις δογματικές διατυπώσεις της εποχής μας.

Πιστότητα

- Η τάση της αυθεντικής θεολογίας της Μεταρρύθμισης είναι να προσπαθούμε να είμαστε «πιστοί σε σύγχρονες δογματικές διατυπώσεις».

Διαδισμός - οι δογματικές δηλώσεις συχνά θεωρούνται είτε σωστές, είτε λανθασμένες.

Αναλογικό μοντέλο- Όλες οι θεολογικές δηλώσεις είναι σε ένα βαθμό σωστές ή λάθος, ανάλογα με το πόσο πολύ αντικατοπτρίζουν την αλάνθαστη διδασκαλία των Γραφών.

- Κάποιες θεολογικές θέσεις εκφράζουν τη διδασκαλία της Βίβλου αρκετά καλά, έτσι ώστε να μπορούμε με καθαρή συνείδηση να τις ονομάζουμε σωστές.
- Άλλες θεολογικές θέσεις βρίσκονται τόσο πολύ μακριά από τη διδασκαλία των Γραφών, που δίκαια τις χαρακτηρίζουμε λανθασμένες

- Κάτι που ισχύει για όλες τις θεολογικές διατυπώσεις, είναι ότι όλες μπορούν να βελτιωθούν με συνεχή έλεγχο υπό το φως της Αγίας Γραφής.

IV. Περίληψη

Ερωτήσεις ανασκόπησης

1. Περιγράψτε τη στάση που πήρε η μεσαιωνική Εκκλησία σχετικά με την αυθεντία των Γραφών σε ό,τι αφορά τη θεοπνευστία, το νόημα και την ασάφεια.

2. Εξηγήστε πως οι θεολόγοι του μεσαίωνα αντιλαμβάνονταν την αυθεντία της Εκκλησίας του παρελθόντος και της εποχής τους.

3. Ποια είναι τα αποτελέσματα της άποψης της μεσαιωνικής περιόδου σχετικά με την εξουσία των Γραφών και της Εκκλησίας;

4. Περιγράψτε τη στάση που πήρε η Μεταρρύθμιση σχετικά με την αυθεντία των Γραφών σε ό,τι αφορά τη θεοπνευστία, το νόημα και την ασάφεια.

5. Εξηγήστε πώς η Μεταρρύθμιση αντιμετώπισε τις αυθεντίες της Εκκλησίας του παρελθόντος και της εποχής της.

6. Ποια είναι τα αποτελέσματα της άποψης της Μεταρρύθμισης των Διαμαρτυρόμενων για την αυθεντία των Γραφών και της Εκκλησίας;

7. Περιγράψτε τη στάση που παίρνουν οι σύγχρονοι Διαμαρτυρόμενοι σχετικά με την αυθεντία των Γραφών σε ό,τι αφορά τη θεοπνευστία, το νόημα και τη σαφήνεια.

8. Εξηγήστε πώς οι σύγχρονοι Διαμαρτυρόμενοι αντιλαμβάνονται την αυθεντία της Εκκλησίας του παρελθόντος και της εποχής τους.

9. Ποια είναι τα αποτελέσματα της άποψης των σύγχρονων Διαμαρτυρόμενων για την αυθεντία των Γραφών και της Εκκλησίας;

Ερωτήσεις εφαρμογής

1. Τα γραπτά των εκκλησιαστικών Πατέρων έχουν επηρεάσει την Εκκλησία ανά τους αιώνες. Είναι καλό ή κακό αυτό; Πρέπει η σύγχρονη θεολογία να επιδιώξει να κινηθεί πέραν των πρωταρχικών αυτών διατυπώσεων; Ή θα πρέπει να βασιστούμε απόλυτα στη σοφία εκείνων που υπήρξαν πριν από εμάς;
2. Με ποιους τρόπους αυτή η διάλεξη σας βοήθησε να καταλάβετε την ιστορική διαμάχη μεταξύ των Καθολικών και των Διαμαρτυρόμενων;
3. Γιατί είναι σημαντικό να διατηρούμε μια ισορροπία μεταξύ της θείας και της ανθρώπινης προέλευσης των Γραφών;

4. Ποιοι είναι μερικοί πρακτικοί τρόποι, ώστε να τηρούμε την αρχή «πάντα αναμορφώνεται» στη σύγχρονη εκκλησία; Σε ποιους τομείς η εκκλησία σου χρειάζεται μεταρρύθμιση;

5. Πώς η έννοια της πολυπλοκότητας θα μας επηρεάσει καθώς εμπλεκόμαστε σε σύγχρονες θεολογικές συζητήσεις; Ποιοι είναι οι κίνδυνοι και ποια τα οφέλη της προσέγγισης αυτής;

6. Πώς μπορεί το μοντέλο του κώνου της βεβαιότητας να σε βοηθήσει να ορίσεις τις προτεραιότητες και τους βαθμούς βεβαιότητας στην κατανόηση κάποιων χωρίων που δεν σου είναι απόλυτα ξεκάθαρα;

7. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι της Παραδοσιαρχίας και του Βιβλικισμού; Έχεις παρατηρήσει αυτά τα δυο άκρα στην εκκλησία σήμερα;

8. Υπάρχουν μερικές «ακραίες» θέσεις οι οποίες αναφέρθηκαν στο μάθημα. Περιγράφει καμιά απ' αυτές τη δική σου θεολογική προσέγγιση; Ποια απ' όλες; Ποια πρακτικά βήματα θα μπορούσες να κάνεις, ώστε να υιοθετήσεις λιγότερο ακραίες θέσεις;

9. Ποιο ήταν το πιο σημαντικό από αυτά που έμαθες σε αυτήν τη διάλεξη; Γιατί;